

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 381

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 27 iunie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 257 din 21 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, precum și a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, în ansamblul său	2-4
Decizia nr. 267 din 21 mai 2013 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b), q) și s) și ale art. 27 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. c) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, precum și ale art. 6 alin. (1) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice	4-6
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
379. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Sistemului național de gestionare a afacerilor europene în vederea participării României la procesul decizional al instituțiilor Uniunii Europene și pentru completarea art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe	7-10
ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA	
16. — Decizie privind eliberarea Certificatului de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România	11-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 257**

din 21 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, precum și a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, în ansamblul său

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Geadina Trans Com” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 25.403/281/2012 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 168D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 169D/2013, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autosig” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.623/299/2012 al Judecătoriei Alexandria — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 169D/2013.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere conexitatea de obiect al excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 169D/2013 la Dosarul nr. 168D/2013.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 169D/2013 la Dosarul nr. 168D/2013, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, făcând trimitere la jurisprudența Curții Constituționale și arătând că nu au intervenit elemente noi, de natură a determina modificarea acesteia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 25.403/281/2012, **Judecătoria Ploiești — Secția civilă a**

sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, excepție ridicată de Societatea Comercială „Geadina Trans Com” — S.R.L. din Târgu Mureș într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 15/2012.

Prin Încheierea din 21 februarie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 7.623/299/2012, **Judecătoria Alexandria a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Autosig” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect soluționarea plângerii formulate împotriva unui proces-verbal de constatare și sancționare a unei contravenții, reglementate de Ordonanța Guvernului nr. 15/2012.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin, în esență, că art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 încalcă dispozițiile constituționale invocate, întrucât duc la restrângerea dreptului de a utiliza rețeaua de drumuri naționale, în situația schimbării numărului de înmatriculare a autovehiculului. Se arată că valabilitatea rovinietei achitată în avans se păstrează doar dacă utilizatorul comunică această schimbare, în scris, contra cost, Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. Se susține că îngrădirea dreptului anterior referit are loc, prin textele criticate, fără a fi îndeplinit vreunul dintre criteriile prevăzute la art. 53 din Legea fundamentală. Se arată, de asemenea, că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, prin reglementarea în sarcina utilizatorilor de autovehicule a tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale, discriminează proprietarii care sunt trecuți ca utilizatori în certificatele de înmatriculare ale autovehiculelor pe care le au în proprietate în raport cu acele persoane care, nerespectând dispozițiile legale, nu figurează ca utilizatoare ale autovehiculelor ai căror proprietari sunt, dar și utilizatorii de autovehicule români în raport cu cei străini, pentru care stabilesc regimuri juridice diferite. Se arată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 sunt echivoce, deoarece permit să fie trecute în certificatele de înmatriculare, ca utilizatori ai autovehiculelor, și persoane fizice decedate sau persoane juridice radiate din Registrul Comerțului. Se mai susține că ordonanța criticată încalcă art. 25, 44, 45 și 135 din Legea fundamentală, prin faptul că permite sancționarea contravențională a persoanelor juridice fără realizarea unor cercetări prealabile și fără să existe o culpă reală a acestora, blocându-le astfel activitatea economică. Se arată că Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. s-ar putea prevala de dispozițiile legale referitoare la executarea silită pentru a obține plata sumelor de bani pretinse, fără a afecta activitatea operatorilor economici în cauză.

Judecătoria Ploiești — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că rovinietele achiziționate își mențin valabilitatea în cazul schimbării numărului de înmatriculare al autovehiculului, că scopul dispozițiilor criticate este acela de a permite întocmirea unei baze de date actualizate și că taxele pe care proprietarul autovehiculului trebuie să le plătească sunt minime.

Judecătoria Alexandria — Secția civilă opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se susține că textele criticate nu sunt de natură a crea discriminare între categoriile de utilizatori de autovehicule enumerate de către autorul excepției, întrucât acestea se află în situații juridice diferite, motiv pentru care legiuitorul a prevăzut în ceea ce le privește un regim juridic diferit. Se arată că nu poate fi reținută nici încălcarea, prin prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, a dreptului la liberă circulație și a libertății economice, actul normativ criticat stabilind cadrul legal al condițiilor de exercitare a acestor libertăți. Se mai susține că dispozițiile ordonanței criticate nu încalcă dreptul de proprietate privată și că prevederile art. 135 din Constituție nu au incidență în cauză.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 sunt constituționale. Se susține că acestea nu contravin prevederilor art. 16, 20, 25, 44, 45 și 135 din Constituție și că dispozițiile constituționale ale art. 23 nu au incidență în cauză. Se face trimitere la deciziile Curții Constituționale nr. 1.376 din 16 decembrie 2008, nr. 1.368 din 26 octombrie 2010, nr. 1.384 din 20 octombrie 2011, nr. 351 din 24 aprilie 2012, nr. 385 din 26 aprilie 2012, nr. 623 din 12 iunie 2012 și nr. 860 din 18 octombrie 2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, precum și dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002, în ansamblul său. Prevederile art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 au următorul cuprins: „*Începând cu data de 1 octombrie 2010, în cazul schimbării numărului de înmatriculare al vehiculului, rovinieta își menține valabilitatea numai în condițiile în care utilizatorul informează în scris Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. cu privire la schimbarea numărului de înmatriculare, în vederea operării modificării în baza de date. Documentele necesare și condițiile de efectuare a modificării, precum și tarifele aferente se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii.*”

Se susține, în esență, că textele criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi, art. 20 cu privire la tratatele internaționale privind

drepturile omului, art. 23 privind libertatea individuală, art. 25 referitor la libera circulație, art. 44 cu privire la dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 135 cu privire la economie.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că s-a mai pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 1 alin. (12) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15/2002, prin Decizia nr. 624 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 555 din 7 august 2012, prin care a reținut că acestea prevăd posibilitatea ca, în cazul schimbării numărului de înmatriculare al vehiculului, rovinieta să își mențină valabilitatea, cu condiția ca utilizatorul să informeze în scris Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. cu privire la schimbarea numărului de înmatriculare, în vederea operării modificării în baza de date a Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. De asemenea, textul de lege prevede că documentele necesare și condițiile de efectuare a modificării, precum și tarifele aferente se stabilesc prin norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii. Așadar, normele criticate instituie reguli speciale privind valabilitatea rovinietei, pentru toate categoriile de vehicule și condițiile ce trebuie îndeplinite în cazul schimbării numărului de înmatriculare al vehiculului pentru păstrarea valabilității rovinietei, necontravenind dispozițiilor constituționale ale art. 16 referitor la egalitatea în drepturi.

Referitor la pretinsa încălcare, prin textele criticate, a prevederilor art. 25 din Constituție, Curtea a observat că aceasta nu poate fi reținută, întrucât dreptul la liberă circulație se referă la mișcarea transfrontalieră a persoanelor și la cea din interiorul frontierelor unui stat, vizând atât libertatea de mișcare propriu-zisă, cât și libertatea oricărui cetățean de a-și stabili domiciliul sau reședința în orice localitate din țară, precum și dreptul de a emigra și de a reveni în țară. Stabilirea regulii potrivit căreia utilizatorul unui vehicul trebuie să informeze în scris Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. cu privire la schimbarea numărului de înmatriculare, pentru ca rovinieta să își mențină valabilitatea, nu este de natură să încalce dreptul fundamental reglementat la art. 25 din Constituție.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în decizia menționată își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Distinct de cele arătate, Curtea reține că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2002 instituie reguli speciale privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, pentru diferite categorii de autovehicule și de proprietari și utilizatori ai acestora, stabilind același regim juridic în cadrul fiecărei categorii și prevăzând în mod diferit de la o categorie la alta, în funcție de particularitățile acestora. Astfel, persoanele enumerate de către autorul excepției, respectiv proprietari, care sunt și utilizatori ai autovehiculelor pe care le dețin, utilizatori ai acestora care nu sunt proprietari, utilizatori români și utilizatori străini, se află în situații juridice diferite, pentru ele legiuitorul reglementând soluții legislative diferite, în realizarea scopului actului normativ criticat, acela al colectării efective a tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale, de la beneficiarii reali ai acestui serviciu. Pentru aceste motive, Curtea constată că textele criticate nu aduc atingere dispozițiilor constituționale ale art. 16.

De asemenea, Curtea constată că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 au ca obiect tariful de utilizare și a trecerii pe rețeaua de drumuri naționale din România, neafectând în niciun fel dreptul de proprietate asupra autovehiculelor folosite în acest scop. Prin urmare, Curtea reține că textele criticate nu contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție. De altfel, prin numeroase decizii, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 44 alin. (1) din Constituție, conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt

stabilite prin lege și că măsura obligării la plata unei amenzi nu aduce atingere dispozițiilor constituționale ale art. 44, chiar dacă are ca efect diminuarea patrimoniului contravenientului (a se vedea Decizia nr. 1.343 din 22 octombrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 844 din 7 decembrie 2009, și Decizia nr. 385 din 26 aprilie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 383 din 7 iunie 2012).

Pentru considerentele invocate, Curtea constată că textele criticate, prin domeniul reglementat, nu vizează aspecte aparținând sferei libertății individuale și nici cele a libertății

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Comercială „Geadina Trans Com” — S.R.L. din Târgu Mureș în Dosarul nr. 25.403/281/2012 al Judecătoriei Ploiești — Secția civilă și de Societatea Comercială „Autosig” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 7.623/299/2012 al Judecătoriei Alexandria — Secția civilă și constată că prevederile art. 1 alin. (12) din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, precum și ale Ordonanței Guvernului nr. 15/2002 în ansamblul său sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Ploiești — Secția civilă și Judecătoriei Alexandria — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 21 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 267

din 21 mai 2013

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 19 alin. (1) lit. b), q) și s) și ale art. 27 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. c) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, precum și ale art. 6 alin. (1) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Cu participarea, în ședința publică din 9 mai 2013, a reprezentantului Ministerului Public, procuror Daniel-Liviu Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. b), q) și s) și ale art. 27 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. c) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, precum și ale art. 6 alin. (1) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Diana Larisa Iftodi în Dosarul nr. 22.074/299/2012 al Judecătoriei Sectorului 1 București și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.572D/2012 al Curții Constituționale.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 9 mai 2013, în prezența mandatarului autoarei excepției, domnul Nicolae-George Epurescu, și a reprezentantului Ministerului Public.

economice, astfel încât nu poate fi reținută incidența în cauză a prevederilor art. 23 și art. 45 din Constituție.

Curtea reține că dispozițiile constituționale ale art. 135 nu sunt incidente în cauză, Ordonanța Guvernului nr. 15/2002, prin obiectul său, nevizând aspecte referitoare la obligațiile statului în domeniul economiei.

Întrucât nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale, Curtea constată că dispozițiile art. 53 alin. (1) din Constituție nu au incidență în cauză.

Întrucât reprezentantul autoarei excepției, neavând studii juridice, nu a putut pune concluzii orale în fața completului de judecată, Curtea, la solicitarea acestuia și ținând seama de prevederile art. 14 și ale art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 156 alin. (2) din Codul de procedură civilă din anul 1865, a dispus amânarea pronunțării pentru data de 21 mai 2013, în scopul depunerii de concluzii scrise, împrejurare reținută în cuprinsul încheierii din 9 mai 2013. Totodată, în aceeași încheiere au fost consemnate și concluziile reprezentantului Ministerului Public cu privire la excepția de neconstituționalitate. La data de 20 mai 2013, autoarea excepției a depus la registratura Curții Constituționale concluzii scrise, prin care solicită și argumentează admiterea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 noiembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 22.074/299/2012, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 19 alin. (1) lit. b), q) și s) și ale art. 27 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. c) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea**

Jandarmeriei Române, precum și ale art. 6 alin. (1) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, excepție ridicată de Diana Larisa Iftodi într-o cauză privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției prevăzute de art. 3 pct. 1 din Legea nr. 61/1991.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că Jandarmeria reprezintă instituția specializată a statului cu atribuții în domeniul apărării ordinii și liniștii publice, a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor. Deși atribuțiile sale legale le depășesc pe cele ale Poliției, care, pentru respectarea „*acquis-ului european*”, a fost demilitarizată, totuși această instituție se caracterizează prin structură rigidă, militară și nedemocratică. Prin urmare, în exercitarea atribuțiilor legale, această structură, menită să aplice măsuri de îngrădire a unor drepturi și libertăți, adică tocmai excepții ale Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este abilitată a aplica prevederile legii în privința cetățenilor ce participă la adunări publice, așadar, cetățeni aflați în cea mai liberă formă de exercitare a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Or, susține autoarea excepției, „o instituție militarizată nu distinge dincolo de litera legii, îngrădind tocmai spiritul din care s-a născut acea reglementare. O structură militarizată care se ghidează după ordine și care trebuie să reacționeze rapid nu poate sesiza limita între ordine și încălcarea ordinii publice. Demilitarizarea poliției s-a făcut tocmai datorită abuzurilor structurilor militare generate de structura rigidă, nedemocratică a unei instituții militarizate, structuri care nu corespund unei societăți democratice, ci numai unor cazuri excepționale, când o structură militarizată poate sprijini Poliția, care nu face față unei situații extreme de tulburare a ordinii publice.”

În concluzie, se arată că prevederile legale criticate se suprapun altora care reglementează atribuții ale mai multor instituții ale statului în același domeniu al ordinii și liniștii publice și al drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, și au efectul anulării, practic, a demilitarizării poliției, cu încălcarea „*acquis-ului european*” și a art. 1 alin. (3) din Constituție.

Judecătoria Sectorului 1 București nu și-a exprimat opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate, contrar prevederilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate nu pot fi considerate neconstituționale.

Aceasta deoarece, pe de o parte, libertatea întrunirilor nu este un drept absolut, exercitarea sa putând fi supusă unor condiții/restrângeri prevăzute de lege pentru asigurarea securității naționale, siguranței publice, apărării ordinii și prevenirea infracțiunilor, protejarea sănătății ori a moralei sau pentru protecția drepturilor și libertăților altora, sens în care reglementează, de altfel, și art. 11 alin. (2) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, și Curtea Constituțională a reținut, prin jurisprudența sa, de pildă Decizia nr. 1.330 din 4 decembrie 2008, că prin posibilitatea unor autorități militarizate de a constata contravențiile săvârșite de civili nu este afectat în niciun fel art. 1 alin. (3) din Constituție.

Pe de altă parte, Avocatul Poporului menționează că eventualele modificări ale prevederilor legale criticate excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, prin raportare la dispozițiile sau principiile Constituției, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise ale autorului excepției, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. b), q) și s) și ale art. 27 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. c) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.175 din 13 decembrie 2004, precum și dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 31 ianuarie 2011.

Textele criticate din Legea nr. 550/2004 au următorul conținut:

— Art. 19 alin. (1) lit. b), q) și s): „(1) *Jandarmeria Română, prin structurile sale specializate, are următoarele atribuții: (...)*

b) execută misiuni de asigurare a ordinii publice cu ocazia mitingurilor, marșurilor, demonstrațiilor, procesiunilor, acțiunilor de pichetare, acțiunilor promoționale, comerciale, manifestărilor cultural-artistice, sportive, religioase, comemorative, precum și a altor asemenea activități care se desfășoară în spațiul public și care implică aglomerări de persoane; (...)

q) constată contravenții și aplică sancțiuni contravenționale, potrivit legii; (...)

s) desfășoară activități de cercetare și documentare în vederea constituirii bazei de date de interes operativ, necesară executării misiunilor specifice, cu persoanele cunoscute cu antecedente în comiterea de acte de dezordine cu prilejul unor manifestări publice, cu cele cunoscute ca aparținând unor grupuri cu comportament huliganic, precum și cu alte informații de interes operativ necesare executării misiunilor.”;

— Art. 27 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. c): „(2) *În exercitarea atribuțiilor ce îi revin, personalul prevăzut la alin. (1) are următoarele drepturi și obligații: (...)*

b) să legitimeze orice persoană când există indicii temeinice că a săvârșit, săvârșește sau se pregătește să săvârșască o faptă ce constituie infracțiune ori contravenție, precum și persoanele care solicită intrarea într-un perimetru legal restricționat; (...)

(3) În exercitarea atribuțiilor, personalul militar al Jandarmeriei Române are dreptul să efectueze control corporal preventiv asupra persoanei și bagajului acesteia, în următoarele situații: (...)

c) persoana participă la manifestări publice sau în alte locuri în care este interzis accesul cu arme, produse ori substanțe periculoase.”

Dispozițiile art. 6 alin. (1) din Legea nr. 61/1991 au următorul cuprins:

„(1) *Contravențiile se constată de către primar, împuterniciții acestuia, de către ofițerii sau agenții de poliție ori de către ofițerii, maistrii militari și subofițerii din jandarmerie, precum și, pentru faptele constatate în zona specifică de competență, de către polițiștii de frontieră.”*

În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin normelor art. 1 alin. (3) din Constituție, care consacră valorile supreme ale statului român, dar și prevederilor art. 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria C nr. 83/13 din 30 martie 2010, care afirmă valorile pe care Uniunea se întemeiază, pe care le promovează și le garantează cetățenilor săi. În același sens este invocat și Preambulul Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta urmează a fi respinsă, ca neîntemeiată, pentru următoarele argumente:

În esență, autoarea excepției consideră că prin modul de organizare și funcționare pe principiul militar a Jandarmeriei Române, reglementat de Legea nr. 550/2004, respectiv rolul său de a asigura ordinea publică cu ocazia desfășurării unor activități care au loc în spațiul public și care implică aglomerări de persoane — mitinguri, marșuri, demonstrații, procesiuni etc. — precum și competența acesteia de a constata săvârșirea contravențiilor, de a aplica sancțiuni contravenționale, potrivit legii, de a legitima sau efectua controlul corporal preventiv asupra persoanelor și bagajelor acestora, în condițiile legii, contravin principiului statului de drept și valorilor supreme ale statului de drept consacrate de art. 1 alin. (3) din Constituția României, dar și de prevederile art. 2 și 3 din Tratatul privind Uniunea Europeană și de Preambulul Declarației Universale a Drepturilor Omului.

Pentru aceste motive, autoarea excepției susține admiterea excepției de neconstituționalitate și astfel, prin notele scrise depuse la dosarul cauzei, solicită Curții Constituționale „să aducă instituția Jandarmeriei în matca ei constituțională, prin limitarea la maximum a interacțiunilor jandarmilor cu populația civilă, pașnică, neînharmată, și limitarea atribuțiilor Jandarmeriei la acțiuni de susținere a Poliției civile în cazurile de tulburări extreme în care Poliția este depășită, la paza instituțiilor, la intervenții în cazuri de catastrofă și război”.

Față de aceste critici, Curtea observă că, potrivit art. 1 din Legea nr. 550/2004, Jandarmeria Română are atribuții cu privire la apărarea ordinii și liniștii publice, a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, a proprietății publice și private, la prevenirea și descoperirea infracțiunilor și a altor încălcări ale legilor în vigoare, precum și la protecția instituțiilor fundamentale ale statului și combaterea actelor de terorism și contribuie, prin rolul său, la garantarea suveranității, independenței, autorității, unității și securității statului, democrației constituționale pe întregul teritoriu național, atât în timp de pace, cât și în situații de criză.

Așadar, Curtea constată că rațiunea înființării Jandarmeriei Române, ca instituție specializată a statului, corespunde, prin rolul atribuit de lege, cu obligațiile pozitive pe care statul le are pentru asigurarea și respectarea valorilor și principiilor enumerate în cuprinsul art. 1 alin. (3) din Constituția României: statul de drept, democratic și social, demnitatea umană, drepturile și libertățile cetățenilor. Atribuțiile legale ale Jandarmeriei Române au ca finalitate generală asigurarea ordinii și liniștii publice, fără ca prin aceasta să se înțeleagă oprimarea exercitării drepturilor și libertăților individuale, ci protejarea unui interes general superior, public, constând în apărarea valorilor supreme ale societății: ordinea publică,

drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, proprietatea publică și privată, statul de drept și democratic, în general.

Autoarea excepției este nemulțumită, în realitate, de atribuțiile pe care Jandarmeria Română le are în cadrul acțiunilor de stradă, respectiv în privința manifestațiilor, mitingurilor, apreciind că prin exercitarea acestor atribuții — abuzive, în opinia sa — este afectat însuși fundamentul democrației, și anume libertatea de exprimare, manifestată în cadrul acestor întruniri publice.

Curtea reamintește că, potrivit art. 39 din Constituție, „mitingurile, demonstrațiile, procesiunile sau orice alte întruniri sunt libere și se pot desfășura numai în mod pașnic, fără niciun fel de arme”, iar art. 30 alin. (1) și (2) din Legea fundamentală consacră inviolabilitatea libertății de exprimare prin orice mijloace de comunicare în public, însă aceasta nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine. De asemenea, prevederile constituționale ale art. 53 permit, în condiții expres menționate, restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți pentru apărarea ordinii, sănătății ori a moralei publice sau a drepturilor și libertăților cetățenilor. Normele constituționale invocate fundamentează ideea potrivit căreia într-un stat de drept și democratic libertatea de exprimare este garantată și se bucură de inviolabilitate, însă nu poate fi exercitată în mod absolut, limita fiind trasată de apărarea unor valori, drepturi și interese generale, ce definesc societatea și statul de drept. Pentru asemenea cazuri, când integritatea acestor valori este amenințată, statul este dator ca, prin forța sa coercitivă caracteristică, materializată sub diverse forme și pusă în aplicare prin diferite mijloace, să intervină pentru a reda societății condițiile normale de desfășurare a existenței. Jandarmeria Română reprezintă instituția specializată a statului care are rol atât de prevenire a producerii unor astfel de dezechilibre în contextul unor întruniri publice, cât și de intervenție activă în cazul în care au loc variate evenimente ce afectează drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, ordinea și liniștea publică, proprietatea publică sau privată etc.

Legea nr. 550/2004 reglementează, desigur, limitele și mijloacele prin care această structură specializată, cu statut militar, își exercită atribuțiile. Eventualele abuzuri, pe care autoarea excepției le acuză în cuprinsul motivării, nu pot reprezenta un aspect ce vizează constituționalitatea textelor de lege criticate, ci constituie aspecte de fapt, ce aparțin competenței altor organe sau autorități ale statului, fiind, în final, rolul justiției de a stabili adevărul și de a aplica sancțiunile corespunzătoare. Cât despre solicitarea autoarei excepției de a limita atribuțiile Jandarmeriei Române ce implică interacțiunea cu populația civilă, Curtea reține că soluționarea acesteia excedează competenței sale.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Diana Larisa Iftodi în Dosarul nr. 22.074/299/2012 al Judecătoriei Sectorului 1 București și constată că dispozițiile art. 19 alin. (1) lit. b), q) și s) și ale art. 27 alin. (2) lit. b) și alin. (3) lit. c) din Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, precum și ale art. 6 alin. (1) din Legea nr. 61/1991 pentru sancționarea faptelor de încălcare a unor norme de conviețuire socială, a ordinii și liniștii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Sectorului 1 București și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 21 mai 2013.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind organizarea și funcționarea Sistemului național de gestionare a afacerilor europene în vederea participării României la procesul decizional al instituțiilor Uniunii Europene și pentru completarea art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 12 alin. (4) și (6) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 96/2012 privind stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale și pentru modificarea unor acte normative, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2013, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre reglementează organizarea și funcționarea Sistemului național de gestionare a afacerilor europene în vederea participării României la procesul decizional al instituțiilor Uniunii Europene, aflat în coordonarea Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 2. — În sensul prezentei hotărâri, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *mandat* — poziția de negociere a României pentru temele aflate pe agenda Consiliului, inclusiv pentru proiectele de acte ale Uniunii Europene obligatorii din punct de vedere juridic, precum și pentru propunerile de acte de punere în aplicare a unor acte juridice obligatorii ale Uniunii Europene;

b) *mandat general* — poziția de negociere a României pentru temele aflate pe agenda Consiliului, inclusiv pentru proiectele de acte ale Uniunii Europene obligatorii din punct de vedere juridic, precum și pentru propunerile de acte de punere în aplicare a unor acte juridice obligatorii ale Uniunii Europene, în cazul în care implicațiile economice, sociale sau de mediu ale acestora au o importanță majoră sau privesc mai multe domenii sectoriale.

Art. 3. — (1) Instituțiile cu atribuții în procesul de gestionare a afacerilor europene reglementat de prezenta hotărâre sunt Ministerul Afacerilor Externe, precum și celelalte ministere și organe de specialitate organizate în subordinea Guvernului sau a ministerelor, denumite în continuare *organe de specialitate*, în domeniile specifice sectoarelor lor de activitate.

(2) Ministerul Afacerilor Externe asigură consultarea autorităților administrative autonome pentru pregătirea mandatelor și a mandatelor generale pe temele aflate în aria de competență a acestora. Ministerul Afacerilor Externe poate încheia protocoale de colaborare cu acestea, pentru a asigura o coordonare eficientă în domeniul afacerilor europene și promovarea unor poziții coerente ale României la nivelul Uniunii Europene.

(3) Coordonarea procesului de luare a deciziilor și adoptare a pozițiilor României în ceea ce privește problematica afacerilor europene se realizează la următoarele niveluri decizionale:

a) Guvernul României;

b) Comitetul de coordonare a Sistemului național de gestionare a afacerilor europene, denumit în continuare *Comitet de coordonare*;

c) Grupurile de lucru ale Sistemului național de gestionare a afacerilor europene, denumite în continuare *grupuri de lucru*.

Art. 4. — (1) Ministerul Afacerilor Externe, prin structura care gestionează domeniul afacerilor europene, îndeplinește următoarele funcții:

a) coordonează procesul de elaborare, adoptare și promovare a pozițiilor naționale care vor fi promovate în cadrul instituțiilor Uniunii Europene și structurilor de lucru ale acestora;

b) transmite pozițiile României adoptate prin mandate sau mandate generale către Reprezentanța permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană;

c) prezidează reuniunile și asigură activitatea executivă și de secretariat a Comitetului de coordonare, inclusiv stabilirea agendei de lucru, și urmărește îndeplinirea deciziilor stabilite de acesta;

d) coordonează elaborarea documentelor necesare participării la reuniunile Consiliului European;

e) monitorizează și informează instituțiile cu atribuții în procesul de gestionare a afacerilor europene cu privire la activitatea Parlamentului European, inclusiv din perspectiva pozițiilor naționale promovate la nivelul instituțiilor europene;

f) colaborează cu Ministerul Fondurilor Europene în aspecte legate de impactul politicilor europene asupra procesului de gestionare a fondurilor europene;

g) sprijină activitatea Consiliului interministerial pentru finalizarea negocierilor privind Cadrul Financiar Multianual al Uniunii Europene pentru perioada 2014—2020 prin corelarea fundamentărilor și soluțiilor tehnice ale Consiliului cu direcțiile de politică externă și de politică generală europeană și națională.

(2) Ministerul Afacerilor Externe, prin structura care gestionează domeniul afacerilor europene, prezintă periodic spre aprobare prim-ministrului:

a) propuneri privind prioritățile politice naționale ale României în calitate de stat membru al Uniunii Europene, stabilite în cadrul Comitetului de coordonare, pe baza programului de guvernare, raportat la orientările și prioritățile politice generale definite de Consiliul European, la prioritățile Președinției Consiliului Uniunii Europene, la instrumentele de programare legislativă sau de strategie politică ale Comisiei Europene, precum și la prioritățile Parlamentului European;

b) propuneri sau opțiuni pentru soluționarea aspectelor divergente nesoluționate la nivelul Comitetului de coordonare;

c) informări privind prioritățile Președinției Consiliului Uniunii Europene și relevanța acestora pentru România;

d) informări cu privire la îndeplinirea de către România a obligațiilor asumate prin Tratatul de aderare la Uniunea Europeană;

e) rapoarte de monitorizare privind implementarea de către România a angajamentelor asumate în contextul semestrului european (Strategia Europa 2020, Pactul Euro Plus, Pactul pentru creștere și ocupare);

f) propuneri de măsuri necesare pentru aplicarea pe plan intern a regulamentelor, directivelor, deciziilor, recomandărilor și avizelor adoptate de către instituțiile Uniunii Europene;

g) propuneri de politici, programe naționale, planuri de acțiune și măsuri pentru derularea procesului de integrare europeană a României;

h) propuneri pentru modernizarea și dezvoltarea Sistemului național de comunicare în domeniul afacerilor europene și a sistemului informatic și de comunicații aferent;

i) orice alte propuneri, măsuri sau informări care necesită aprobarea prim-ministrului, în condițiile legii.

Art. 5. — (1) În scopul asigurării coordonării interinstituționale a procesului de luare a deciziilor și adoptare a pozițiilor României în ceea ce privește problematica afacerilor europene se constituie Comitetul de coordonare a Sistemului național de gestionare a afacerilor europene, organism de lucru, fără personalitate juridică, coordonat de Ministerul Afacerilor Externe prin intermediul structurii care gestionează domeniul afacerilor europene.

(2) Comitetul de coordonare are următoarele atribuții:

a) asigură coordonarea interinstituțională a procesului de elaborare a pozițiilor României în ceea ce privește problematica afacerilor europene;

b) desemnează, cu acordul instituțiilor vizate, instituția responsabilă de elaborarea și susținerea mandatelor sau mandatelor generale;

c) evaluează mandatele generale, stabilește și actualizează periodic lista acestora, care va fi transmisă spre aprobare prim-ministrului, prin intermediul structurii din cadrul Ministerului Afacerilor Externe care gestionează domeniul afacerilor europene;

d) pregătește mandatele pentru negocierea la nivelul Uniunii Europene, în cadrul Comitetului Reprezentanților Permanenți ai guvernelor statelor membre (Coreper), denumit în continuare *Coreper*, și al Consiliului Uniunii Europene;

e) soluționează aspectele aflate în divergență între ministere sau alte organe de specialitate, care nu au fost rezolvate la nivelul grupurilor de lucru;

f) urmărește și poate solicita îndeplinirea de către ministerul, respectiv organul de specialitate care elaborează mandatele, respectiv mandatele generale, a obligației de a informa și consulta, după caz, autoritățile locale, organizațiile patronale, sindicale, civice sau alte organizații active în domeniile acoperite de proiectele de acte ale Uniunii Europene, precum și propunerile de acte de punere în aplicare a unor acte obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii Europene;

g) analizează listele anuale ale proiectelor de acte ale Uniunii Europene pentru care cele două Camere ale Parlamentului vor declanșa procedura de examinare parlamentară și urmărește conținutul avizelor motivate ale celor două Camere;

h) urmărește îndeplinirea unor sarcini specifice ce decurg din statutul României de membru al Uniunii Europene și agreează conținutul planurilor de acțiune, programelor naționale și rapoartelor de monitorizare aferente;

i) formulează propuneri sau opțiuni pentru soluționarea aspectelor divergente nesoluționate la nivelul Comitetului de coordonare, inclusiv în ceea ce privește mandatele sau mandatele generale. Acestea sunt transmise prim-ministrului spre aprobare sau, după caz, pentru adoptarea unei decizii, de către Ministerul Afacerilor Externe, printr-o notă de informare.

(3) Comitetul de coordonare este format din reprezentanți ai ministerelor și ai altor organe de specialitate, cu funcții de secretar de stat sau alte funcții cu rang de secretar de stat, cu atribuții în domeniul afacerilor europene. Aceștia pot fi înlocuiți la reuniunile Comitetului de coordonare de către persoanele cu funcții de conducere din cadrul structurilor care gestionează afacerile europene, pe baza unei delegări de reprezentare.

(4) Comitetul de coordonare este prezidat de secretarul de stat pentru afaceri europene al Ministerului Afacerilor Externe sau, în absența acestuia, de persoana cu funcție de conducere desemnată de acesta.

(5) Reprezentantul permanent al României pe lângă Uniunea Europeană și Reprezentantul permanent adjunct al României pe lângă Uniunea Europeană pot fi invitați să participe la reuniunile Comitetului de coordonare.

(6) Comitetul de coordonare se reunește săptămânal.

(7) La activitatea Comitetului de coordonare pot fi invitați să participe și specialiști din cadrul Academiei Române, Institutului European din România, institutelor de cercetare științifică, din învățământul superior, din cadrul organizațiilor neguvernamentale profesionale, experți independenți sau reprezentanți ai autorităților locale, ai organizațiilor patronale, sindicale, civice sau ai altor organizații active în domeniile gestionate.

(8) Rapoartele scrise ale reuniunilor Comitetului de coordonare se redactează în interiorul structurii din cadrul Ministerului Afacerilor Externe care gestionează domeniul afacerilor europene și sunt transmise tuturor ministerelor și organelor de specialitate participante, care pot exprima, în scris, în termen de două zile lucrătoare de la data primirii, observații asupra conținutului lor. Netransmiterea unui punct de vedere reprezintă acceptare tacită a conținutului raportului. Rapoartele se transmit spre informare prim-ministrului.

Art. 6. — (1) În scopul facilitării procesului de decizie în cadrul Sistemului național de gestionare a afacerilor europene și pentru pregătirea lucrărilor Comitetului de coordonare se pot constitui grupuri de lucru la nivel de experți, care:

a) pregătesc documentele necesare în vederea îndeplinirii de către Comitetul de coordonare a atribuțiilor prevăzute la art. 5 alin. (2);

b) contribuie la elaborarea proiectelor de mandat general și de mandat care urmează a fi susținute de către reprezentanții români la nivelul grupurilor de lucru în cadrul Consiliului Uniunii Europene sau în cadrul comitetelor, constituite potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie;

c) supun dezbaterii Comitetului de coordonare aspectele aflate în divergență între ministere și/sau alte organe de specialitate.

(2) Constituirea grupurilor de lucru se realizează la inițiativa Comitetului de coordonare sau a ministerului, respectiv a organului de specialitate cu principalele responsabilități în domeniu, inclusiv pe baza listei grupurilor de pregătire ale Consiliului actualizată și publicată periodic de Secretariatul General al Consiliului.

(3) Grupurile de lucru sunt alcătuite, în funcție de tematica abordată, din reprezentanții ministerelor și ai celorlalte organe de specialitate cu responsabilități în domeniu, un reprezentant al structurii din cadrul Ministerului Afacerilor Externe care gestionează domeniul afacerilor europene, precum și expertul din cadrul Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană care gestionează domeniul respectiv.

(4) Coordonatorul grupului de lucru este reprezentantul ministerului, respectiv, al instituției de specialitate a administrației publice centrale cu principale responsabilități în domeniu sau al Ministerului Afacerilor Externe, în funcție de obiectivul și tematica acestuia.

(5) Modalitatea de lucru este stabilită de comun acord între membrii grupului, la inițiativa coordonatorului acestuia sau a structurii din cadrul Ministerului Afacerilor Externe care gestionează domeniul afacerilor europene.

(6) La activitatea grupurilor de lucru pot fi invitați să participe și specialiști din cadrul Academiei Române, Institutului European din România, institutelor de cercetare științifică, din învățământul superior, din cadrul organizațiilor neguvernamentale

profesionale, experți independenți sau reprezentanți ai autorităților locale, ai organizațiilor patronale, sindicale, civice sau ai altor organizații active în domeniile gestionate.

Art. 7. — Elaborarea, adoptarea și susținerea poziției naționale a României în cadrul instituțiilor europene și al structurilor de lucru ale acestora se realizează prin mandate sau, după caz, mandate generale, elaborate și adoptate în condițiile prezentei hotărâri și cu respectarea prevederilor legale în domeniu.

Art. 8. — (1) Proiectele de mandat, inclusiv de mandat general, sunt elaborate de către ministerul sau de către organul specialitate responsabil, respectiv participant la toate nivelurile de negociere în cadrul Uniunii Europene în care este dezbătut subiectul, inclusiv pe baza contribuțiilor ministerelor și ale celorlalte organe de specialitate cu responsabilități în domeniu, în funcție de tematica abordată.

(2) În elaborarea proiectului de mandat, inclusiv de mandat general, ministerul, respectiv organul de specialitate, are obligația de a informa și de a consulta, după caz, autoritățile locale, organizațiile patronale, sindicale, civice sau alte organizații active în domeniile acoperite de proiectele de acte ale Uniunii Europene, precum și propunerile de acte de punere în aplicare a unor acte juridice obligatorii ale Uniunii Europene.

(3) Ministerele sau organele de specialitate pot trimite Reprezentanței Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană elemente de detaliere a mandatelor, respectiv a mandatelor generale, care nu pot fi în contradicție cu poziția aprobată prin acestea, cu informarea Ministerului Afacerilor Externe.

(4) Proiectele de mandat, inclusiv de mandat general, conțin următoarele elemente:

a) descrierea pe scurt a temei aflate pe agenda Consiliului sau a comitetelor constituite potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 182/2011;

b) prezentarea pe scurt a actelor juridice ale Uniunii Europene aflate în vigoare la nivel european și a altor angajamente internaționale asumate anterior de partea română în domeniul respectiv;

c) impactul economic, social sau de mediu asupra României în cazul proiectelor de acte ale Uniunii Europene, precum și în cazul propunerilor de acte de punere în aplicare a unor acte juridice obligatorii ale Uniunii Europene;

d) obiectivele României în raport cu tema aflată pe agenda Consiliului sau a comitetelor constituite potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 182/2011;

e) limitele ce pot fi acceptate de România în procesul de negociere;

f) eventuale poziții de negociere ale altor state membre ale Uniunii Europene, ale Comisiei Europene și ale Parlamentului European sau ale comisiilor acestuia;

g) lista actelor normative din legislația română care reglementează materia la care face referire proiectul de act al Uniunii Europene, precum și o analiză a modificărilor pe care le-ar determina adoptarea respectivului proiect de act al Uniunii Europene.

Art. 9. — (1) Mandatul general este avizat de Ministrul Afacerilor Externe, aprobat de prim-ministru și promovat la toate nivelurile de negociere din cadrul Consiliului Uniunii Europene.

(2) Mandatele pentru negocierea la nivelul grupurilor de lucru în cadrul Consiliului Uniunii Europene sau la nivelul comitetelor constituite potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 182/2011 sunt asumate la un nivel de decizie corespunzător, potrivit reglementărilor interne ale fiecărei instituții din Sistemul național de gestionare a afacerilor europene, și avizate de structura din cadrul Ministerului Afacerilor Externe care gestionează domeniul afacerilor europene.

(3) Mandatele pentru negocierea la nivelul Coreper, agreate în cadrul Comitetului de coordonare, sunt asumate la un nivel de decizie corespunzător, potrivit reglementărilor interne ale fiecărei instituții din Sistemul național de gestionare a afacerilor europene, cel puțin la nivel de secretar de stat, și transmise cu avizul secretarului de stat pentru afaceri europene al Ministerului Afacerilor Externe.

(4) Mandatele pentru negocierea la nivelul celorlalte comitete instituite prin tratate sau prin decizie interguvernamentală, agreate în cadrul Comitetului de coordonare, sunt asumate la un nivel de decizie corespunzător, potrivit reglementărilor interne ale fiecărei instituții din Sistemul național de gestionare a afacerilor europene, cel puțin la nivel de secretar de stat, și transmise cu avizul secretarului de stat pentru afaceri europene al Ministerului Afacerilor Externe.

(5) Mandatele pentru negocierea la nivelul Consiliului Uniunii Europene sunt avizate de Ministrul Afacerilor Externe și aprobate de prim-ministru.

(6) Decizia prim-ministrului privind aspectele divergente nesoluționate la nivelul Comitetului de coordonare este comunicată de către Ministerul Afacerilor Externe ministerului, respectiv organului de specialitate responsabil, care va proceda în consecință.

(7) Finalizarea negocierii la nivelul Coreper, al celorlalte comitete instituite prin tratate sau prin decizie interguvernamentală ori al grupurilor de lucru din cadrul Consiliului Uniunii Europene se consemnează în raportul săptămânal al Comitetului de coordonare sau în mandatul pentru reuniunea Consiliului Uniunii Europene pe agenda căruia este inclusă tema respectivă, ca punct aprobat fără dezbateri.

(8) În situații excepționale, în cazul în care din evoluția negocierilor rezultă o situație diferită de cea cuprinsă în mandat, reprezentantul României în Coreper poate susține o nouă poziție, după consultarea ministerului, respectiv a organului de specialitate responsabil. Prezentarea scrisă a motivelor deciziei este transmisă ulterior către conducerea instituției respective și Ministerului Afacerilor Externe.

(9) În situații excepționale, în cazul în care din evoluția negocierilor rezultă o situație diferită de cea cuprinsă în mandat, reprezentantul României în Consiliul Uniunii Europene poate susține o nouă poziție, după consultarea ministerului, respectiv a organului de specialitate responsabil. Prezentarea scrisă a motivelor deciziei este transmisă ulterior către prim-ministru și Ministerul Afacerilor Externe.

Art. 10. — (1) La reuniunile grupurilor de lucru ale Consiliului Uniunii Europene, ale comitetelor instituite prin tratate sau prin decizie interguvernamentală ori ale comitetelor constituite potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 182/2011 participă reprezentanți desemnați de ministere, respectiv de către organele de specialitate sau reprezentanți din cadrul Reprezentanței permanente a României pe lângă Uniunea Europeană, în funcție de tipul reuniunii.

(2) Reprezentatul permanent al României pe lângă Uniunea Europeană participă la reuniunile Coreper II. Reprezentantul permanent adjunct pe lângă Uniunea Europeană participă la reuniunile Coreper I.

(3) La reuniunile Consiliului Uniunii Europene participă ministrul sau ministrul delegat responsabil pentru domeniul respectiv.

(4) În situația în care, din motive obiective, miniștrii sau miniștrii delegați nu pot participa la reuniunile Consiliului Uniunii Europene, aceștia supun spre aprobare prim-ministrului, în mod motivat, participarea unui alt demnitar, la nivel de secretar de stat, sau a Reprezentantului permanent al României pe lângă Uniunea Europeană ori a Reprezentantului permanent adjunct pe lângă Uniunea Europeană.

(5) Din delegația română poate face parte și un reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe, dacă există o solicitare expresă în acest sens a Ministerului Afacerilor Externe, cu informarea corespunzătoare a șefului de delegație.

Art. 11. — (1) Rapoartele participării reprezentanților desemnați de ministere, respectiv de către organele de specialitate la reuniunile grupurilor de lucru ale Consiliului Uniunii Europene, reuniunile comitetelor instituite prin tratate sau prin decizie interguvernamentală ori reuniunile comitetelor constituite potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 182/2011 se redactează în termen de cel mult două zile lucrătoare de la desfășurarea acestora și se transmit Ministerului Afacerilor Externe, precum și Reprezentanței permanente a României pe lângă Uniunea Europeană.

(2) Rapoartele participării experților din cadrul Reprezentanței permanente a României pe lângă Uniunea Europeană la reuniunile grupurilor de lucru ale Consiliului Uniunii Europene, reuniunile comitetelor instituite prin tratate ori prin decizie interguvernamentală sau reuniunile comitetelor constituite potrivit dispozițiilor Regulamentului (UE) nr. 182/2011 se redactează în termen de cel mult două zile lucrătoare de la desfășurarea acestora și se transmit ministerelor, respectiv organelor de specialitate și Ministerului Afacerilor Externe.

(3) Rapoartele participării la reuniunile Coreper sunt redactate și transmise de către Reprezentanța permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană, în termen de cel mult două zile lucrătoare de la desfășurarea acestora, Ministerului Afacerilor Externe, ministerelor și organelor de specialitate cu atribuții în domeniile abordate.

(4) Rapoartele participării la reuniunile Consiliului Uniunii Europene se redactează de către ministerele participante și se prezintă spre aprobare prim-ministrului, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare de la data desfășurării acestora. După aprobare, acestea se transmit spre informare Ministerului Afacerilor Externe.

Art. 12. — Ministerul Afacerilor Externe elaborează documentele necesare participării la Consiliul European, pe baza contribuțiilor ministerelor, respectiv ale organelor de specialitate, în funcție de agendă, și informează cu privire la rezultatele reuniunii, pe baza raportului de participare redactat de către Reprezentanța permanentă a României pe lângă Uniunea Europeană.

Art. 13. — (1) Ministerul Afacerilor Externe asigură funcționarea sistemelor informatice și de comunicații conectate la instituțiile Uniunii Europene, conform cerințelor directivelor tehnice și de securitate ale acestora, potrivit responsabilităților care îi revin în calitate de punct național de contact cu structurile Uniunii Europene pentru gestionarea informației clasificate a Uniunii Europene, în format electronic.

(2) Sistemul național de comunicare în domeniul afacerilor europene este format din structurile desemnate în acest sens din ministere și organele de specialitate.

(3) Structurile respective sunt reprezentate, după caz, de puncte de contact care se stabilesc la nivel de decizie corespunzător, în conformitate cu reglementările ministerelor, respectiv ale organelor de specialitate.

(4) Fluxurile informaționale între punctele de contact se asigură în format electronic prin sistemul informatic și de comunicații EXTRANET RO și în format hârtie prin intermediul Componentelor Sistemului Național de Registre (CSNR), corespunzător nivelului de clasificare al documentelor gestionate.

(5) În cadrul Ministerului Afacerilor Externe funcționează Autoritatea Operațională a Sistemului Informatic și de Comunicații EXTRANET RO (AOSIC EXTRANET RO), formată din reprezentanți desemnați ai instituțiilor conectate la sistem și destinată implementării cerințelor tehnice și de securitate conform cadrului normativ național și standardelor de securitate ale Uniunii Europene.

Art. 14. — La articolul 2 alineatul (1) din Hotărârea Guvernului nr. 8/2013 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 15 ianuarie 2013, după punctul 29 se introduc patru noi puncte, punctele 29¹—29⁴, cu următorul cuprins:

„29¹. coordonează în plan național participarea României la acțiunea externă a Uniunii Europene și aspectele legate de modificarea sau implementarea tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, cu implicațiile instituționale care derivă din acestea;

29². participă la realizarea și implementarea politicii externe și de securitate comună a Uniunii Europene și coordonează în plan național participarea României la politica de securitate și apărare comună, precum și la misiunile civile și militare derulate sub egida Uniunii Europene;

29³. asigură reprezentarea României la Consiliul Afaceri Externe și Consiliul Afaceri Generale;

29⁴. asigură diseminarea în plan național a informațiilor Uniunii Europene clasificate, primite de la instituțiile europene prin sisteme informatice sau în format hârtie, cu respectarea normelor de securitate ale Uniunii Europene și naționale;”.

Art. 15. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 115/2008 privind instituirea sistemului național de coordonare a afacerilor europene în vederea participării României la procesul decizional al instituțiilor Uniunii Europene, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 12 februarie 2008.

(2) Trimiterile la Hotărârea Guvernului nr. 115/2008 existente în actele normative în vigoare se vor considera făcute la prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba

secretar de stat

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Secretarul general al Guvernului,

Ion Moraru

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

ACTE ALE COLEGIULUI MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

COLEGIUL MEDICILOR DENTIȘTI DIN ROMÂNIA

DECIZIE**privind eliberarea Certificatului de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România**

În temeiul art. 474, 476, 483 și 504 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

Consiliul național al Colegiului Medicilor Dentiști din România adoptă următoarea decizie:

Art. 1. — (1) Profesia de medic dentist se exercită cu caracter permanent pe teritoriul României de către medicii dentiști posesori ai Certificatului de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România, denumit în continuare *certificatul de membru*.

(2) Modelul certificatului de membru este prevăzut în anexa nr. 1.

(3) Certificatul de membru prevăzut la alin. (2) este însoțit de o anexă al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, document ce însoțește obligatoriu certificatul de membru, vizat conform prevederilor legale.

(4) În cazul în care titlul oficial de calificare este reprezentat de adeverința de absolvire a studiilor prevăzută la art. 470 alin. (2) lit. a¹) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, certificatul de membru care va fi eliberat solicitantului va avea modelul prevăzut în anexa nr. 3.

(5) Certificatul de membru prevăzut la alin. (4) are valabilitate limitată, respectiv cel mult 12 luni de la data emiterii adeverinței de absolvire a studiilor.

Art. 2. — (1) Certificatul de membru se acordă medicilor dentiști care, făcând cerere expresă în acest sens, îndeplinesc următoarele condiții:

1. dețin un titlu oficial de calificare în medicină dentară, în sensul art. 470 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare;

2. nu se găsesc în vreunul dintre cazurile de nedemnitate sau incompatibilitate prevăzute de lege;

3. sunt apți din punct de vedere medical pentru exercitarea profesiei de medic dentist;

4. nu au întrerupt exercitarea profesiei pe o perioadă mai mare de 5 ani sau au obținut diploma de licență în ultimii 5 ani;

5. au achitat taxa de înscriere în Colegiul Medicilor Dentiști din România în cuantumul prevăzut de Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor Dentiști din România.

(2) În cazul în care un medic dentist își întrerupe activitatea profesională sau se află într-o situație de incompatibilitate pe o perioadă mai mare de 5 ani, eliberarea certificatului de membru în vederea reluării activității de medicină dentară se va efectua numai după atestarea competenței profesionale conform legii.

Art. 3. — (1) Dovada îndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 2 și emiteria certificatului de membru se fac în baza următoarelor documente depuse de către solicitant la colegiul teritorial în a cărui rază se află unitatea la care urmează să își desfășoare activitatea sau își are, după caz, domiciliul ori reședința:

1. cerere de înscriere;

2. copie a actului de identitate;

3. copie legalizată a titlului de calificare în profesia de medic dentist, precum și, după caz, a documentului care atestă recunoașterea sau echivalarea titlului;

4. dovada exercitării profesiei de medic dentist în ultimii 5 ani, respectiv, după caz: adeverință de la locul de muncă sau declarație pe propria răspundere a medicului dentist solicitant privind desfășurarea de activitate profesională în ultimii 5 ani, autentificată la notariat;

5. cazier judiciar sau certificatul de probitate profesională eliberat de statul membru de origine sau de proveniență, după caz;

6. certificat de sănătate, care să ateste starea de sănătate corespunzătoare exercitării profesiei de medic dentist; certificatul medical va fi vizat inclusiv de medicul psihiatru;

7. declarație pe propria răspundere privind inexistența unei situații de incompatibilitate;

8. copie legalizată a actului prin care se atestă schimbarea numelui solicitantului (act de stare civilă, hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, act administrativ), dacă este cazul;

9. dovada încadrării în una dintre situațiile prevăzute la art. 469 lit. c)–f) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, dacă este cazul;

10. chitanță privind achitarea taxei de eliberare a certificatului de membru, precum și dovada achitării taxei de înscriere;

11. dovada activității neîntrerupte, în cazul cetățenilor străini care nu au practicat în România, efectuată printr-un înscris oficial emis de autoritatea competentă din țara de origine sau de proveniență;

12. dovada cunoașterii limbii române la un nivel acceptabil, în cazul cetățenilor străini, atestată în urma susținerii unui interviu organizat la sediul Colegiului Medicilor Dentiști din România.

(2) Copia documentului prevăzut la alin. (1) pct. 2 va fi certificată de către medicul dentist solicitant prin înscrierea pe aceasta a mențiunii „conform cu originalul”, însoțită de numele în clar și de semnătura acestuia.

(3) Documentele redactate într-o limbă străină se depun însoțite de o traducere legalizată a acestora, cu excepția documentelor prevăzute la alin. (1) pct. 2 și 3 emise de un stat membru al Uniunii Europene, al Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană, respectiv a extrasului certificatului de căsătorie emis conform prevederilor Convenției nr. 16 a Comisiei Internaționale de Stare Civilă referitoare la eliberarea extraselor multilingve ale actelor de stare civilă, semnată la Viena la 8 septembrie 1976 și la care România a aderat prin Legea nr. 65/2012.

Art. 4. — (1) După verificarea îndeplinirii condițiilor legale de către Departamentul de avizări-acreditări al colegiului teritorial, în vederea eliberării numărului de înregistrare al medicului dentist solicitant în Registrul unic național al medicilor dentiști, președintele colegiului teritorial va formula către Colegiul Medicilor Dentiști din România o adresă comunicată prin poștă, fax sau în formă electronică, având o semnătură electronică atașată emisă în baza unui certificat digital, care va conține cel puțin următoarele informații:

a) numele și prenumele solicitantului;

b) codul numeric personal sau numărul personal de identificare;

c) țara de origine și de proveniență, dacă este cazul;

d) instituția de învățământ superior, facultatea și anul absolvirii;

e) seria și numărul titlului oficial de calificare, precum și ale documentului de recunoaștere sau de echivalare a titlului de calificare, dacă este cazul;

f) seria și numărul certificatului de membru alocat de colegiul teritorial;

g) certificarea faptului că solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru eliberarea certificatului de membru;

h) data depunerii jurământului profesional.

(2) Numărul de înregistrare prevăzut la alin. (1) se eliberează de Colegiul Medicilor Dentiști din România și se păstrează neschimbat pe toată durata cât medicul dentist este înscris în Colegiul Medicilor Dentiști din România.

Art. 5. — (1) Certificatul de membru se emite de către colegiile teritoriale prin completarea tipizatelor transmise de Colegiul Medicilor Dentiști din România și se semnează de președintele colegiului teritorial după obținerea numărului de înregistrare a medicului dentist solicitant în Registrul unic național al medicilor dentiști.

(2) Colegiul teritorial va elibera medicului dentist solicitant, sub semnătură de primire, certificatul de membru numai dacă acesta a depus jurământul prevăzut la art. 475 din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) La nivelul fiecărui colegiu se va întocmi și păstra un registru în care se va semna de primire pentru certificatul de membru. În acest registru se vor menționa data depunerii jurământului și data eliberării certificatului de membru. Fiecare colegiu teritorial va arhiva în condiții de siguranță cotelul de la certificatele de membru emise.

Art. 6. — (1) Certificatul de membru eliberat conform prevederilor art. 1 alin. (4) se preschimbă de către colegiul teritorial emitent, la cererea medicului dentist solicitant, după verificarea îndeplinirii condițiilor prevăzute de lege, cu certificatul de membru prevăzut la art. 1 alin. (2), în baza următoarelor documente:

1. cerere de preschimbare;

2. copie a actului de identitate, certificată conform prevederilor art. 3 alin. (2);

3. copie legalizată a diplomei de licență eliberate de instituția de învățământ superior care a emis adeverința de absolvire a studiilor;

4. copie legalizată a actului prin care se atestă schimbarea numelui solicitantului (act de stare civilă, hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, act administrativ), dacă este cazul;

5. chitanță privind achitarea taxei de eliberare a certificatului de membru, precum și dovada achitării la zi a cotizației datorate Colegiului Medicilor Dentiști din România.

(2) Certificatul de membru a cărui preschimbare se solicită se depune la colegiul teritorial emitent, în original, împreună cu documentele prevăzute la alin. (1), și se arhivează de către acesta.

Art. 7. — (1) Colegiile teritoriale vor viza anual, pentru medicii dentiști înregistrați, certificatul de membru, prin aplicarea de ștampilă sau vignetă autocolantă înseriată pe anexa la certificatul de membru, în baza prezentării copiei contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, respectiv la 5 ani, în baza prezentării copiilor diplomelor care atestă efectuarea orelor de educație medicală continuă în cuantumul și în perioada prevăzute de lege.

(2) Copiile prevăzute la alin. (1) vor fi certificate de către medicul dentist solicitant conform prevederilor art. 3 alin. (2).

(3) În cazul medicilor dentiști care au depășit vârsta legală de pensionare vizarea certificatului de membru se efectuează în baza avizului anual prevăzut de art. 484 alin. (3¹) din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare, după prezentarea dovezilor privind efectuarea a minimum 40 de ore de educație medicală continuă în ultimele 12 luni.

(4) Vizarea certificatului de membru se va efectua numai după prezentarea dovezii de achitare la zi a cotizației datorate Colegiului Medicilor Dentiști din România

Art. 8. — (1) Certificatul de membru emis în baza Deciziei Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 16/2006 privind eliberarea Certificatului de membru al

Colegiului Medicilor Dentiști din România, cu modificările și completările ulterioare, rămâne valabil și după intrarea în vigoare a prezentei decizii, prevederile art. 7 fiind aplicabile.

(2) Certificatul prevăzut la alin. (1) va putea fi preschimbabil la cererea medicului dentist solicitant după depunerea copiei actului de identitate certificată conform prevederilor art. 3 alin. (2), a chitanței privind plata taxei de eliberare a certificatului de membru, precum și a achitării la zi a cotizației datorate Colegiului Medicilor Dentiști din România.

(3) Colegiile teritoriale vor elibera un nou certificat de membru la cererea medicului dentist, în următoarele situații:

a) modificarea numelui solicitantului;

b) transferul în alt colegiu teritorial;

c) pierderea sau furtul certificatului de membru;

d) deteriorarea certificatului de membru.

(4) În vederea eliberării noului certificat de membru, suplimentar față de condițiile prevăzute la alin. (2), medicul dentist solicitant va depune la colegiul teritorial ce urmează să elibereze certificatul de membru și următoarele:

a) unul dintre documentele prevăzute la art. 3 alin. (1) pct. 8, în situația prevăzută la alin. (3) lit. a);

b) cererea de transfer, precum și dovada schimbării unității în care urmează să își desfășoare activitatea, a domiciliului sau a reședinței, după caz, în situația prevăzută la alin. (3) lit. b);

c) o declarație pe propria răspundere, însoțită de dovada publicării anunțului într-un cotidian național, în situațiile prevăzute la alin. (3) lit. c).

(5) Prevederile art. 6 alin. (2) sunt aplicabile, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (3) lit. c).

Art. 9. — (1) Transferul se realizează conform procedurii stabilite prin decizie a Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România.

(2) Medicul dentist va achita colegiului teritorial de la care solicită transferul o taxă în cuantumul stabilit de consiliul colegiului teritorial.

(3) Calitatea de membru al colegiului teritorial prevăzut la alin. (2) se radiază la data emiterii certificatului de membru de către colegiul teritorial la care se realizează transferul.

Art. 10. — (1) Taxa de eliberare a certificatului de membru este de 150 lei, din care 50 lei se vor vira Colegiului Medicilor Dentiști din România.

(2) Taxa de eliberare a certificatului de membru, precum și taxa de înscriere se achită colegiului teritorial prevăzut la art. 3 alin. (1).

(3) Colegiile teritoriale vor solicita Colegiului Medicilor Dentiști din România tipizatele necesare eliberării certificatelor de membru, indicând numărul de carnete, și vor achita în avans suma datorată Colegiului Medicilor Dentiști din România raportată la numărul de certificate de membru cuprinse în carnetele comandate.

(4) Taxa de înscriere se plătește inclusiv în urma redobândirii calității de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România.

(5) Cuantumul taxei de înscriere în Colegiul Medicilor Dentiști din România este prevăzut în Regulamentul de organizare și funcționare a Colegiului Medicilor Dentiști din România.

Art. 11. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 12. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii se abrogă Decizia Consiliului național al Colegiului Medicilor Dentiști din România nr. 16/2006 privind eliberarea Certificatului de membru al Colegiului Medicilor Dentiști din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Colegiului Medicilor Dentiști din România,
Ecaterina Ionescu

București, 2 martie 2013.
Nr. 16.

*) Anexele nr. 1—3 sunt reproduse în facsimil.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	88	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	205	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	450	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	5.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2013 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	100	250	630	1.510	3.320	1.000	2.500	6.250	15.000	33.000

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	60	150	380	910	2.000	600	1.500	3.750	9.000	19.800
ExpertMO	120	300	750	1.800	3.960	1.200	3.000	7.500	18.000	39.600

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	50 lei/an
--	-----------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 639287